2025 ലെ ലോകമിഷൻ ദിനം

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെ സന്ദേശം

ഒക്ടോബർ 19, 2025

"സകല ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലെ പ്രത്യാശയുടെ ദൂതന്മാർ"

പ്രിയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ,

ജൂബിലിവർഷമായ 2025 ലെ ലോകമിഷൻ ദിനത്തിനായി ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന ആപ്തവാക്യം "സകല ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലെ പ്രത്യാശയുടെ ദൂതന്മാർ" *(Cf. Spes Non Confundit, 1)* എന്നതാണ്.

ഇത് വ്യക്തിപരമായി ഓരോ ക്രൈസ്തവനെയും, ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ കൂട്ടായ്മയായ സഭ മുഴുവനെയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ പാതയിലെ പ്രത്യാശയുടെ സന്ദേശവാഹകരും നിർമ്മാതാക്കളുമാണ് തങ്ങൾ എന്നുള്ള നമ്മുടെ അടിസ്ഥാന വിളിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്.

ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിൽ നമുക്കു പുതുജന്മം നല്കിയ വിശ്വസ്തനായ ദൈവത്താൽ ഏവർക്കുമിത് 'സജീവ പ്രത്യാശയിലേക്കുള്ള' *(Cf.* 1 പത്രോ 1: 3-4) കൃപയുടെ സമയമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇവിടെ, നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ പ്രേഷിതസ്വത്വത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ ചിലവശങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുവഴി, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടാനും സഭയിൽ ഒരു നവസുവിശേഷവത്കരണത്തിനായുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ കത്തിജ്വലിക്കാനും നമുക്കു കഴിയട്ടെ! ഇരുണ്ട നിഴലുകൾ തങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഒരു ലോകത്ത് പ്രത്യാശയെ പുനർജീവിക്കാൻ അയക്കപ്പെട്ടവളാണല്ലോ. സഭ' (*Cf. Fratelli Tutti,* 9-55).

1. ക്രിസ്തുവിന്റെ പാതയിൽ നമുക്കുള്ള പ്രത്യാശ

രണ്ടായിരമാണ്ടിലെ വിശുദ്ധ മഹാജൂബിലി വർഷത്തിനുശേഷം, മൂന്നാം സഹസ്രാബ്ദത്തിലെ ആദ്യത്തെ സാധാരണ ജൂബിലിയാണ് നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിലെ കേന്ദ്രമായ ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികളെ നാം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് "ക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നും ഒരേ ആൾതന്നെ" (ഹെബ്രാ 13:8) എന്ന വാക്കുകൾ നമ്മൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു. നസ്രത്തിലെ സിനഗോഗിൽ വച്ച് യേശു പ്രഖ്യാപിച്ചത് ചരിത്രത്തിലെ തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ 'ഇന്ന്' എന്ന തിരുവെഴുത്ത് നിറവേറിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. അപ്രകാരം, സകലജനത്തോടും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാനും കർത്താവിന്റെ കൃപയുടെ വത്സരത്തിന് നാന്ദിക്കുറിക്കാനും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകത്തോടെ പിതാവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവനാണ് താനെന്ന് യേശു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തി (Cf. ലൂക്കാ 4:16–21).

ലോകാന്ത്യംവരെ നിലനില്ക്കുന്ന നിഗൂഢമായ 'ഇന്ന്' എന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ, ക്രിസ്തു എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകിച്ച്, ദൈവം മാത്രം ഏക ആശ്രയമായിട്ടുള്ളവർക്ക്, രക്ഷയുടെ പൂർണതയാകുന്നു.

യേശു തന്റെ പരസ്യജീവിതകാലത്ത്, "നന്മ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും പിശാചു ബാധിതരെ സുഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു" (അപ്പ 10:38). ദരിദ്രർക്കും ഇതര ജനതകൾക്കും ദൈവത്തിലുള്ള പ്രത്യാശയെ അവിടുന്ന് പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. പാപമൊഴികെയുള്ള എല്ലാ മാനുഷിക

ബലഹീനതകളും അവിടുന്ന് അനുഭവിച്ചു. ഗത്സമനിയിലെയും കുരിശിലെയും വേദനാജനകമായ നിമിഷങ്ങളിലും പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന നിർണായ നിമിഷങ്ങളിലുമെല്ലാം അവിടുന്ന് തളർന്നില്ല. മനുഷ്യകുലരക്ഷയ്ക്കായി ദൈവമൊരുക്കിയ പദ്ധതിയോട് അനുസരണയും വിശ്വാസവുമുള്ളവനായി നിന്നുകൊണ്ട്, പ്രത്യാശയുള്ള ഒരു ഭാവിയ്ക്കായി, സമാധാന പദ്ധതിക്കായി, അവിടുന്ന് എല്ലാം പിതാവായ ദൈവത്തിൽ ഭരമേല്പിച്ചു (ജറെ 29:11). ഇപ്രകാരം, കടുത്ത പരീക്ഷണങ്ങൾക്കിടയിൽപ്പോലും പ്രത്യാശയുടെ ദിവ്യദൂതനായി, ദൈവം ഭരമേല്പിച്ച ദൗത്യം നിറവേറ്റുന്നവരുടെ ഉന്നത മാതൃകയായി യേശുമാറി.

തന്റെ ശിഷ്യരിലൂടെ, അവരെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കിടയിലേക്ക് അയച്ചു കൊണ്ടും ഒരു രഹസ്യ സാന്നിധ്യമായി അവരോടൊപ്പം സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടും, യേശു മനുഷ്യരാശിക്കായുള്ള പ്രത്യാശയുടെ ശുശ്രൂഷ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദരിദ്രർ, പീഡിതർ, നിരാശർ, അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർ എന്നിവരുടെയെല്ലാം പക്ഷം ചേർന്നുകൊണ്ട് അവരുടെ മുറിവുകളിൽ 'ആശ്വാസത്തിന്റെ തൈലവും പ്രത്യാശയുടെ വീഞ്ഞും' അവൻ ഒഴുക്കുന്നു (Preface, Jesus the Samaritan). ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രേഷിതശിഷ്യരുടെ സമൂഹമായ സഭയാകട്ടെ, തന്റെ കർത്താവും ഗുരുവുമായ അവിടുത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട്, അതേ അരൂപിയിൽ അവളുടെ ജീവിതം സകല ജനതകൾക്കുമായി അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുദിനം നേരിടുന്ന പീഡനങ്ങൾക്കും വേദനകൾക്കും വെല്ലുവിളികൾക്കും നടുവിലും, കൂടാതെ, സഭാംഗങ്ങളുടെ ദൗർബല്യങ്ങൾ മൂലമുള്ള അപൂർണതകൾക്കും പരാജയങ്ങൾക്കും മധ്യേയിലും അന്തിമവിമോചനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരാശിയുടെ മുറവിളിയും സൃഷ്ടജാലങ്ങളുടെ രോദനവും ഹൃദയത്തിൽ പേറികൊണ്ടും, ക്രിസ്തുസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതയായി സഭ അവിടുത്തോടൊപ്പം അവിടുന്നിൽ തന്റെ പ്രേഷിതയാത്ര തുടരുന്നു. തന്റെ പാത പിന്തുടരാനായി കർത്താവ് എപ്പോഴും എല്ലാക്കാലത്തേക്കുമായി വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സഭ, 'നിശ്ചലമായ സഭയല്ല, തന്റെ നാഥനോടൊപ്പം ലോകത്തിന്റെ തെരുവീഥികളിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രേഷിതസഭ'യാണ് (2024 ഒക്ടോബർ 27 ന് മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിന്റെ ജനറൽ അസംബ്ലിയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്).

കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പാതപിന്തുടർന്ന്, ദൈവം നമ്മെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോസ്ഥലത്തും സാഹചര്യത്തിലും അവിടുത്തോടു കൂടെ അവിടുന്നിൽ ഏവർക്കും പ്രത്യാശയുടെ അടയാളങ്ങളും സന്ദേശവാഹകരുമാകാൻ നമ്മളും പ്രചോദിതരാകട്ടെ! ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരെല്ലാം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രേഷിതശിഷ്യരെന്നനിലയിൽ ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളോളം അവിടുത്ത പ്രത്യാശയുടെ തിരി തെളിക്കട്ടെ

2. ക്രൈസ്തവർ – ജനതകൾക്കിടയിൽ പ്രത്യാശയുടെ സംവാഹകരും നിർമ്മാതാക്കളും

കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരുന്ന ക്രൈസ്തവർ, തങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നവരുടെ യഥാർത്ഥ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ പങ്കുചേർന്നുകൊണ്ട് സുവിശേഷം കൈമാറാനും പ്രത്യാശയുടെ സംവാഹകരും നിർമ്മാതാക്കളുമാകാനും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും, 'ഇന്നത്തെ മനുഷ്യരുടെ പ്രത്യേകിച്ച്, ദരിദ്രരുടെയും കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നവരുടെയും ആനന്ദവും പ്രതീക്ഷയും ക്ലേശവും തീവ്രവേദനയും മിശിഹായുടെ ശിഷ്യരുടെ ആനന്ദവും പ്രതീക്ഷയും ക്ലേശവും തീവ്രവേദനയും തന്നെയാണ്. മാനുഷികമായി കാണപ്പെടുന്നവയിൽ ഒന്നും തന്നെ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിധ്വനി ഉയർത്താത്തതായില്ല' (*Gaudium et Spes*, 1).

രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന എല്ലാക്കാലത്തെയും ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തെയും ജീവിതശൈലിയെയും എടുത്തുകാട്ടുകയും സഭാംഗങ്ങളെ നിരന്തരം പ്രചോദിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ലോകത്തിലെ ഇതര സഹോദരങ്ങളോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ഞാൻ ജനതകൾക്കിടയിൽ (ad Gentes) പ്രേഷിത പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന മിഷനറിമാരേ, നിങ്ങളെ പ്രത്യേകമായി അനുസ്മരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിളി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ദൈവസ്നേഹം പങ്കുവയ്ക്കാൻ എല്ലാ ജനതകൾക്കിടയിലേക്കും ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നു യാത്ര ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഹൃദയ

പൂർവം നന്ദിപറയുന്നു. എല്ലാ ജനതകളോടും സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ച ഉത്ഥിതനായ കർത്താവിന്റെ ആഹ്വാനത്തിനുള്ള (Cf. മത്താ 28: 18-20) മറുപടിയാണ് നിങ്ങളുടെ ജീവിതം. അപ്രകാരം, നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാശക്തിയാലും അനുദിന പരിശ്രമത്താലും സകല ജനതകൾക്കുമിടയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രേഷിതരും മഹത്തായ പ്രത്യാശയുടെ സാക്ഷികളുമാകാനുള്ള സാർവത്രിക വിളിയുടെ അടയാളങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ഈ പ്രത്യാശയുടെ ചക്രവാളങ്ങൾ ലോകത്തിലെ ക്ഷണികമായവയെല്ലാം അതിജീവിച്ച് നാം ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്ന ദൈവികസത്യങ്ങളിലേക്കുള്ള വഴി തുറക്കുന്നു. വിശുദ്ധ പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ദൈവകരുണയുടെ വരദാനമായ സഭ സകല ജനങ്ങൾക്കുമായി പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷ മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികമോ, ആത്മീയമോ ആയ ഐഹിക ജീവിതത്തെ മാത്രം സ്പർശിക്കുന്ന ഒന്നല്ല; കേവലം ഭൗതികങ്ങളായ അഭിലാഷങ്ങളെയും പ്രത്യാശകളെയും ജീവിത കൃത്യങ്ങളെയും പ്രതിസന്ധികളെയും മാത്രം ആസ്പദമാക്കി നിലകൊള്ളുന്നതുമല്ല. ഏറ്റവും ദിവ്യമായ പരമസത്തയോടു മനുഷ്യവ്യക്തിയെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നതിനാലാണ് അതിന്റെ പൂർത്തീകരണം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. സനാതനവും അതിസ്വാഭാവികവുമായ പ്രസ്തുത സൗഭാഗ്യാസ്വാദനത്തിന്റെ പ്രാരംഭം ഈ ലോകജീവിതത്തിൽത്തന്നെ മനുഷ്യന് ഏറെക്കുറെ അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും (Evangelii Nuntiandi, 27).

മഹത്തായ ഈ പ്രത്യാശയാൽ പ്രചോദിതരായി ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾക്ക് ഒരു നവമാനവികതയുടെ മുന്നോടിയായിത്തീരാൻ കഴിയും. 'വികസിത' മേഖലകളിൽപ്പോലും മനുഷ്യരെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കുന്ന ഗുരുതരപ്രശ്നങ്ങൾ - അർത്ഥശൂന്യത, ഏകാന്തത, മുതിർന്നവരുടെ ആവശ്യങ്ങളോടുള്ള അവഗണന, സഹായഹസ്തം ആവശ്യമുള്ള അയൽക്കാരനെ അവഗണിക്കുന്ന മനോഭാവം - തുടങ്ങിയവ വ്യാപകമായി കാണാം. സാങ്കതികമായി ഏറെ വളർന്ന രാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും 'സാമീപ്യം' (Proximity) എന്നത് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. നമ്മളെല്ലാവരും പരസ്പരം കണക്ഷനുള്ളവരാണ്, എന്നാൽ ബന്ധപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവരല്ല. നമ്മുടേതന്നെ കാര്യക്ഷമതയോട് നമുക്കുള്ള അമിതാസക്തിയും ഭൗതികവസ്തുക്കളോടും അഭിലാഷങ്ങളോടുമുള്ള ആസക്തിയും നമ്മെ സ്വാർത്ഥരും സഹജീവിയെക്കുറിച്ച് ബോധമില്ലാത്തവരുമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സമൂഹത്തിൽ അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന് നമ്മെ സമഗ്രവും ശക്തവുമായ മാനവികതയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും.

അതുകൊണ്ട്, ജൂബിലിയുടെ പ്രഖ്യാപന പ്രബോധനത്തിൽ (ബൂള. Nos. 7-15) പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഏറെ പ്രത്യേകമായി, ദരിദ്രരെയും ദുർബലരെയും രോഗികളെയും മുതിർന്നവരെയും, ഭൗതികതയുടെയും ഉപഭോക്തൃസംസ്കാരത്തിന്റെയും പിടിയിലമർന്ന സമൂഹം അവഗണിച്ചു മാറ്റിനിർത്തിയിരിക്കുന്നവരെയും പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, നാമെല്ലാവരും പ്രവൃത്തിതലത്തിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഇവയെല്ലാം പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ 'ശൈലി'യിൽ നാം നിവർത്തിക്കണം. അതായത്, കരുണയോടും സ്നേഹാർദ്രതയോടെയുമുള്ള സമീപനത്തിലൂടെ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെ മാനിച്ചും അവരുമായി വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം വളർത്തിക്കൊണ്ടും നാമത് നിർവഹിക്കണം (Cf. Evangelii Gaudium, 127-128). പലപ്പോഴും പ്രത്യാശയോടെ ജീവിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് അവരാണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അവരുമായുള്ള വ്യക്തിബന്ധത്തിലൂടെ കർത്താവിന്റെ അനുകമ്പാർദ്രഹൃദയത്തിൽ പങ്കുചേരാനും അതുവഴി നമുക്കു കഴിയും. സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രഘോഷണത്തിന്റെ കാതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഹൃദയമാണ് (Dilexit Nos, 32) എന്ന് ഇതിലൂടെ നമുക്കു ബോധ്യമാകും. ദൈവത്തിൽനിന്ന് നമ്മൾ വിനയപൂർവം സ്വീകരിച്ച പ്രത്യാശ, ഈ ഉറവിടത്തിൽനിന്ന് ശേഖരിച്ച് സാധുതയോടെ പങ്കുവയ്ക്കാനും (Cf. 1 പത്രോ. 1-21) ദൈവം നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിച്ച അതേ ആശ്വാസം മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പകരുവാനും നമുക്കാവും (Cf. 2 കോറി 1:3-4). നമ്മെയെല്ലാം തന്റെ സ്നേഹത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്ന ദൈവം, യേശുവിന്റെ മാനുഷികവും ദൈവികവുമായ ഹൃദയത്തിലൂടെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഹൃദയത്തോടു സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടയാളവും പിതാവിന്റെ

സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകവുമായി നിന്നുകൊണ്ട് ലോകത്തെ മുഴുവൻ സ്നേഹത്തിലേക്ക് ചേർത്തു പിടിക്കാനായി നമ്മൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (പൊന്തിഫിക്കൻ മിഷൻ സൊസൈറ്റി ജനറൽ അസംബ്ലിയിൽ പങ്കെടുത്തവരോട് നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന്, ജൂൺ 3, 2023).

3. പ്രത്യാശയുടെ ദൗത്യത്തെ പുതുക്കൽ

പ്രത്യാശയുടെ ദൗത്യത്തിന്റെ അടിയന്തിര സ്വഭാവത്തെ നോക്കിക്കാണുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യർ, ഇന്ന് പ്രധാനമായും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രത്യാശയുടെ 'ശില്പികൾ' ആകാനും അലസരും അസംതൃപ്തരുമായ മനുഷ്യസമൂഹത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കാനുമാണ്.

ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി, ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ആത്മീയത അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്ന ഓരോ ദിവ്യ കാരുണ്യ ആഘോഷത്തിലും വളരെ പ്രത്യേകതമായി, ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും പൂർണതയുമായ ഈസ്റ്റർ ത്രിദിനജാഗരണത്തിലും (Easter Triduum) നമ്മൾ നവീകൃതരാകേണ്ടതുണ്ട്.

നമ്മളെല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ അടയാളമായ മരണത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും, ചരിത്രത്തിന്റെ നിത്യതയുടെ വസന്തകാലം അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന പെസഹാരഹസ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരാണ്. അതുവഴി നമ്മൾ തന്നെ, എല്ലാവരോടും പങ്കുവയ്ക്കേണ്ട പ്രത്യാശയാൽ നിറഞ്ഞവരും മരണമോ വെറുപ്പോ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അവസാന വാക്കല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന 'വസന്തകാലത്തിലെ ജനവും' ആകുന്നു (Cf. Catechesis, 23 ആഗസ്റ്റ് 2017). ആരാധനക്രമ ആഘോഷങ്ങളിലൂടെയും കൂദാശകളിലൂടെയും സന്നിഹിതമാകുന്ന പെസഹാരഹസ്യങ്ങളിൽനിന്ന്, ലോകമെമ്പാടും ആവേശത്തോടും നിശ്ചയ ദാർഢ്യത്തോടും സഹിഷ്ണുതയോടുംകൂടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണ ദൗത്യത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയെ നിരന്തരം നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. "ഉത്ഥിതനും മഹത്വീകൃതനുമായ ക്രിസ്തു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ പ്രത്യാശയുടെ ഉറവിടം. അവിടുന്ന് നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൗത്യ നിർവഹണത്തിനാവശ്യമായ സഹായം നമുക്കൊരിക്കലും അവിടുന്ന് നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയില്ല" (Evangelii Gaudium, 275). ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും ക്രൈസ്തവരുടെ കടമയുമായ ആ വിശുദ്ധ പ്രത്യാശ ക്രിസ്തുവിൽ നാം ജീവിക്കുകയും അതിന് സാക്ഷ്യം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു (Hope is A Light in The Night, Vatican City, 2024, 7).

പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മനുഷ്യർ പ്രത്യാശയുടെ പ്രേഷിതരാണ്. 'പ്രത്യാശിക്കുന്നവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനാണ്' എന്ന് ആത്മീയ പിതാവായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കർദിനാൾ ഫ്രാങ്കോ സവിയേ വാൻതുവാൻ (Francis Xavier Van Thuan) പറയുകയുണ്ടായി. ദീർഘകാലം ജയിലിൽ കഴിയുമ്പോഴും വിശ്വാസത്തോടെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ ശക്തിയിലും തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം പ്രത്യാശയർപ്പിച്ച് ഉറച്ചു നിന്നത് (Cf. The Road of Hope, Boston, 2001, 963). നമ്മുടെ പ്രഥമപ്രേഷിത ദൗത്യം പ്രാർത്ഥനയാണെന്നും 'പ്രത്യാശയുടെ ആദ്യ ശക്തി' പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണെന്നും നാം മറന്നുകൂടാ (Cf. Catechesis, മെയ് 20, 2020).

അതിനാൽ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കാം. ദൈവവചനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഏറെ പ്രത്യേകിച്ച്, പരിശുദ്ധാത്മാവ് രചയിതാവായുള്ള സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എന്ന പ്രാർത്ഥനാസമാഹാരം വഴി പ്രത്യാശയുടെ പ്രേഷിതദൗത്യത്തെ നമുക്ക് നവീകരിക്കാം (Cf. Catechesis, ജൂൺ 19, 2024). കഷ്ടതകൾ നിറഞ്ഞ കാലത്തിലും നമ്മൾ പ്രത്യാശ വെടിയാതിരിക്കാനും നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള പ്രത്യാശയുടെ അടയാളങ്ങളെ എപ്പോഴും തിരിച്ചറിയാനും ദൈവം എല്ലാ ജനതകളിലും മഹത്വപ്പെടണം എന്ന നിരന്തരമായ പ്രേഷിത താല്പര്യത്തിൽ ആയിരുന്നുകൊണ്ടും മുന്നോട്ടു യാത്രചെയ്യാൻ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ നമ്മെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു (Cf. സങ്കീ 41:12; 67:4).

ദൈവം നമ്മിൽ തെളിച്ച പ്രത്യാശയുടെ ദീപം പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും പ്രാർത്ഥന നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന പുണ്യപ്രവൃത്തികളും സത്കർമ്മങ്ങൾ വഴിയും എപ്പോഴും ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത് അഗ്നിയായി പടരുകയും അതുവഴി നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കാനും ജ്വലിപ്പിക്കാനും ആശ്വസിപ്പിക്കാനും നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ!

അവസാനമായി, സുവിശേഷപ്രഘോഷണം എപ്പോഴും എക്കാലത്തിലും, ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശ പോലെതന്നെ, സാമൂഹികമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ് (Cf. Benedict XVI, Spe Salvi, 41). ഈ പ്രക്രിയ സുവിഷേത്തിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രഘോഷണത്തിലോ, ജ്ഞാനസ്നാനത്തിലോ മാത്രം അവസാനിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച്, ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ സുവിശേഷ പ്രഘോഷണ പാതയിലെ കൂട്ടായ്മകൾ വഴി ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുന്നതിലൂടെയും പണിതുയർത്തുന്നതിലൂടെയും തുടരുന്നു. ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ സഭയിൽ അംഗത്വം ഒരിക്കലും ഒരിക്കൽമാത്രം നേടിയെടുക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല; മറിച്ച്, ക്രിസ്തുവിലുള്ള പക്വമായ വിശ്വാസം കൈമാറുന്നതിനും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായുള്ള പ്രേഷിതദൗത്യം 'സഭയുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മാതൃകയും' (Evangelii Gaudium, 15). പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രവൃത്തിയുടെയും ഐക്യം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യവുമാണ്. ഇവിടെ ഞാൻ വീണ്ടും ഒരിക്കൽകൂടെ, പ്രേഷിതദൗത്യ നിർമ്മാണത്തിലെ സഭയുടെ സിനഡാലിറ്റിയുടെ പ്രാധാന്യവും മിഷനറി ഉത്തരവാദിത്വം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലും പൊന്തിഫിക്കൽ മിഷൻ സൊസൈറ്റികൾ ചെയ്യുന്ന മഹത്തായ സേവനവും എടുത്തു പറയട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ജീവിത സാക്ഷ്യവും പ്രാർത്ഥനയും ബലിയർപ്പണവും സാമ്പത്തിക സഹായവും വഴി സഭയുടെ സുവിശേഷവത്കരണ ദൗത്യത്തിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും കുട്ടികളും യുവാക്കളും വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയവരും, പങ്കുചേരാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നന്ദിപറയുന്നു!

പ്രിയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ പ്രത്യാശയായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവായ മറിയത്തിലേക്കു നമുക്കു തിരിയാം. ഈ ജൂബിലിവർഷാചരണത്തിലും വരാനിരിക്കുന്ന വർഷങ്ങളിലേക്കുമുള്ള നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളെ നാം അവൾക്ക് ഭരമേല്പിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ പ്രത്യാശയുടെ പ്രകാശം ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശമായി സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ. പ്രത്യാശയുടെ ഈ സന്ദേശത്തിന് സഭ ലോകമെമ്പാടും വിശ്വസ്തതയോടെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ ഇടവരട്ടെ ! (*Spes Non Confundit,* 6).

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ

Rome, Saint John Lateran, 25 January 2025,
Feast of Conversion of St. Paul the Apostle)